

Instagram: stela_knjige
Facebook: stela
www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA

Jennifer Crusie

Bet Me

Copyright © 2004 by Jennifer Cruise Smith

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2021

ZA IZDAVAČA

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK

Marina Sabovljević

UREDNIK IZDANJA

Tea Jovanović

LEKTURA I KOREKTURA

Agencija Horas

SLOG I PRELOM

Stevan Šormaz

DIZAJN KORICA

Sara Vranić

ŠTAMPA

Alpha print, Zemun

TIRAŽ

1.000

IZDAVAČ

Publik praktikum, imprint Stela

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA

2021

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

DŽENIFER KRUSI

OPKLADA

S engleskog prevela
Ivana Lazić

Stela

Za Moniku Pradan Maklejn

*Zato što je dragocenija od rubina,
zašto zna kako da investira
i zato što je svaka knjiga koju napiše
pravi dijamant*

Zahvalnost

Zahvaljujem

Meg Ruli

zato što je uprkos mojoj neverici prodala ovu knjigu
i ponovo bila u pravu,

Džen Enderlin

što je kupila ovu knjigu uprkos mojoj neverici
i ponovo bila u pravu,

Sent Martins presu,

posebno Džonu Sardžentu, Seli Ričardson, Metjuu Širu, Kim
Kardaskiji, Džonu Karlu i Džonu Marfiju, zato što su mi bili
podrška nezavisno od obaveza izdavača (i veliki poljubac Seli
za ugovaranje snimanja filma po ovoj knjizi),

Moli Smit

zato što mi je poboljšala internet stranicu, organizovala
poslovne sastanke, kritikovala knjigu i unela svetlo u moj život,

Val Tejlor

zato što je opet radila sa mnom,
iako sam joj obećala da ovu knjigu neće morati da prerađuje,

Damama iz *XRoma*

posebno Džo Beverli, koja se dosetila kauča boje bundeve,

Devojkama iz *Čerisa*

za kritike prve scene, istraživanje recepata, trpljenje mog
gundanja i zato što su *Čeris*

i

Obalskoj patroli Nentakita, policiji, vatrogascima i osoblju
bolnice Kotidž.

Zahvaljujući njihovoj brzini i veštini, ovo nije posmrtna
knjiga.

(Ako vam preči napad astme, iskreno vam preporučujem da
to bude u Nentakitu.)

*Ženin nagon za kockanjem
zadovoljen je brakom.*
– Glorija Stajnem

1.

Bilo jednom davno, pomislila je Minerva Dobs dok je stajala usred bučnog bara u koji su zalazili japiji, *kada je svet bio pun dobrih muškaraca*. Pogledala je u privlačno lice muškarca kojeg je planirala da povede na venčanje svoje sestre i pomislila: *Ti dani su se završili*.

„Ova veza mi više ne odgovara“, rekao je Dejvid.

Mogla bih da mu zarijem ovaj štapić za mešanje koktela pravo u srce, pomislila je Min. Neće to učiniti, naravno. Štapić je bio plastičan i nedovoljno oštar. Osim toga, u južnom Ohaju ljudi nisu radili tako nešto. Oni su koristili sačmarice.

„I oboje znamo zašto“, nastavio je Dejvid.

Verovatno nije ni znao da je besan; verovatno je mislio da je smiren i zreo. *Barem ja znam da sam besna*, pomislila je Min. Dopustila je da je obuzme bes koji ju je zagrejao, što je bilo više nego što je Dejvid ikada učinio za nju.

Preko puta, za šankom u obliku velikog ruleta, neko je pozvonio. Još jedan bod protiv Dejvida: otkao ju je u kockarskom baru. *Slaba šansa*. Već joj je i sâm naziv bio odbojan.

„Žao mi je, Min“, kazao je Dejvid, iako mu očigledno nije bilo žao.

Min je prekrstila ruke na svom sivom sakou samo da ga ne bi odalamila. „To je zato što večeras neću ići s tobom kući? Sreda je. Sutra moram da radim. Ti sutra moraš da radiš. Sama sam platila svoje piće.“

„Ne radi se o tome.“ Dejvid je izgledao uzvišeno i ranjivo, kao što to mogu samo visoki, tamnopusiti ljudi koji smatraju da su pravedni. „Ti se nimalo ne trudiš da naša veza uspe, što znači...”

Što znači da se zabavljamo dva meseca a ja još ne želim da spavam s tobom. Min je počela da ga ignoriše pogledavši u glasnu gomilu ljudi. *Kad bih imala otrov koji ne može da se otkrije, sad bih mogla da mu ga stavim u piće i niko od ovih ljudi ne bi primetio.*

„... i zaista smatram, ako pred nama stoji bilo kakva budućnost, da bi i ti trebalo nečim da doprineseš“, rekao je Dejvid.

O, *ja ne smatram*, pomislila je Min, što je značilo da je Dejvid u pravu. Ali svejedno, nedostatak seksa nije nikakav izgovor da je otkaći tri nedelje pre nego što će morati da obuče haljinu deveruše u kojoj izgleda kao debela, poremećena pastirica. „Naravno da je pred nama budućnost, Dejvide“, rekla je pokušavajući da sakrije bes. „Imamo *planove*. Dajana se udaje za tri nedelje. I ti si pozvan na svadbu. I na večeru pred venčanje. I na *momačko veče*. Propustićeš *striptizetu*, Dejvide.“

„Zar je to sve što misliš o meni?“, Dejvid je povisio ton. „Ja sam samo pratnja na venčanju tvoje sestre?“

„Naravno da nije tako“, odvratila je Min. „Baš kao što sam i sigurna da sam ti nešto više od neke osobe s kojom želiš samo da spavaš.“

Dejvid je otvorio usta i opet ih zatvorio. „Pa, naravno. Ne želim da misliš da je to razlog za ovo. Inteligentna si, uspešna, zrela...”

Min je slušala znajući da od njega neće čuti: *Lepa si, vitka si*. Kad bi barem dobio srčani udar. Samo četiri posto srčanih udara kod muškaraca javlja se pre četrdesete, ali svejedno može da se dogodi. A ako umre, čak ni njena majka ne može očekivati od nje da ga dovede na venčanje.

„... i bićeš predivna majka“, završio je Dejvid.

„Hvala ti“, odvrtila je Min. „To je tako neromantično.“

„Mislio sam da napredujemo, Min“, rekao je Dejvid.

„Da“, kazala je Min gledajući unaokolo po kitnjastom baru. „Izlazeći na ovakva mesta.“

Dejvid je uzdahnuo i uhvatio je za ruku. „Želim ti sve najbolje, Min. Ostanimo u vezi.“

Min je povukla ruku. „U levoj ruci ne osećaš nikakav bol, zar ne?“

„Ne“, odgovorio je Dejvid mršteći se.

„Šteta“, odvrtila je Min i vratila se svojim prijateljicama koje su ih posmatrale s drugog kraja bara.

„Izgledao je čak ukočenije nego inače“, rekla je Liza. Kao da je bila viša i delovala je seksepilnije nego inače dok se naslanjala na džuboks, a kosa joj se presijavala pod svetlima.

Dejvid se prema Lizi ne bi ponašao tako bezobzirno. Bojao bi se, ona bi ga rastrgnula. *Moraš da budeš više poput Lize*, pomislila je Min i počela da pregleda spisak pesama na džuboksu.

„Jel’ te uznemirio?“, upitala je Boni stojeći s Minine druge strane, dok joj se plava kosa nakostrešila od brige. Dejvid ne bi ostavio ni Boni. Niko nije mogao da bude zloban prema slatkoj, maloj Boni.

„Da. Otkacio me je.“ Min je prestala da gleda spisak pesama. Za divno čudo, u džuboksu je bio Elvis. Bar joj se odmah učinio boljim mestom. Ubacila je kovanice i pritisla taster za „Hound dog“. Šteta što Elvis nikada nije snimio pesmu koja se zove „Bezveznjak“.

„Znala sam da mi se ne sviđa“, rekla je Boni.

Min je otišla do šanka u obliku ruleta i nežno se nasmešila vitkoj konobarici odevenoj poput krupijea. Imala je predivnu dugu, meku, sitno ukovrdžanu smeđu kosu i Min je pomislila: *To je još jedan razlog zbog kojeg nisam mogla da spavam s*

Dejvidom. Kosa bi joj se ukovrdžala kad god bi je raspustila, a on je tip muškarca koji bi to primetio.

„Rum i koka-kolu, molim vas“, kazala je konobarici.

Možda zbog toga Liza i Boni nikada nisu imale problema s muškarcima: odlična kosa. Pogledala je Lizu, mršavu poput trkačkog konja, u purpurnoj koži, kako klima glavom prema Dejvidu sa očiglednim prezirom. U redu, nije bila stvar samo u kosi. Kada bi se ona uvukla u Lizinu haljinu, izgledala bi poput Barnijeve rođake kučke. „*Dijetalnu* koka-kolu“, rekla je konobarici.

„On nije bio onaj pravi“, primetila je Boni iza Mininog ramena, s rukama na uskim bokovima.

„I dijetalni rum“, rekla je Min konobarici, koja joj se nasmešila i pošla po piće.

Liza se namrštila. „Zašto si uopšte izlazila s njim?“

„Zato što sam mislila da bi on mogao da bude onaj pravi“, odgovorila je Min razdraženo. „U početku je delovao inteligentno, uspešno i veoma ljubazno. Činio mi se kao razuman izbor. A onda je odjednom postao odvratniji prema meni.“

Boni je potapšala Min po ruci. „Dobro je što je raskinuo s tobom pa si sada slobodna, i kad naiđe pravi muškarac, lakše će te pronaći. Tvoj princ je na putu.“

„Tačno“, odvratila je Min. „Uverena sam da je bio na putu, ali ga je udario kamion.“

„Ne ide to tako.“ Boni se nagnula na šank. Izgledala je kao mala vila koja zavodi ljude oko sebe. „Ako je suđeno, uspeće. Šta god da krene naopako, on će doći i bićete zauvek zajedno.“

„Šta je ovo?“, upitala je Liza gledajući je u neverici. „Barbikini snovi?“

„To je slatko, Boni“, dodala je Min. „Ali što se mene tiče, poslednji dobar muškarac je umro sa Elvisom.“

„Možda bismo mogle da razmislimo o tome da Boni postane naša brokerka“, rekla je Liza obraćajući se Min. „Mogle bismo da postanemo bogate vlasnice deonica u Zemlji čuda.“

Min je prstom lupkala po šanku pokušavajući da odagna barem malo napetosti iz tela. „Trebalo je da znam da je Dejvid greška čim nisam mogla da se nateram da spavam s njim. Bili smo na trećem sastanku kad nam je konobar doneo jelovnik s desertima, a Dejvid je rekao: 'Ne, hvala, na dijeti smo'. Naravno, on nije bio na dijeti jer nije imao ni gram sala, a ja sam pomislila: 'Pred tobom se neću skinuti', platila sam pola računa i ranije otišla kući. Nakon toga, kad god bi napravio prvi korak, ja bih se setila konobara i prekrstila noge.“

„On nije bio onaj pravi“, potvrdila je Boni.

„Misliš?“, upitala je Min, a Boni je delovala uvređeno. Min je zažmurila. „Izvini. Izvini. *Zaista* izvini. Jednostavno, sada nije dobro vreme za te stvari, Boni. Ljuta sam. Želim nekoga da zadavim, a ne da gledam prema obzorju tražeći sledeću budalu koja će mi se zadesiti na putu.“

„Naravno“, rekla je Boni. „Razumem.“

Liza se okrenula prema Min. „Slušaj, nije ti stalo do Dejvida, tako da nisi izgubila ništa osim pratioca za Dajanino venčanje. A ja sam za to da preskočimo venčanje. Predodređeno je za katastrofu, čak i ako zanemarimo činjenicu da se udaje za dečka najbolje prijateljice.“

„*Bivšeg* dečka najbolje prijateljice. I *ne mogu* da ga preskočim. Deveruša sam.“ Min je iskezila zube. „Biće to pravi pakao. I ne samo zato što sam bez pratioca, čime će se obistiniti predviđanje moje majke, nego i zato što je ona luda za Dejvidom.“

„*Znamo*“, rekla je Boni.

„Svima priča o Dejvidu“, dodala je Min misleći na majčino pohlepno sitno lice. „Zabavljanje s Dejvidom jedino je čime sam zaslužila njeno odobravanje još od vremena kada sam u

poslednjoj godini srednje škole dobila grip i izgubila pet kilograma. A sada nemam Dejvida.“ Uzela je svoj dijetalni rum od konobarice i zahvalila se dajući joj velikodušnu napojnicu. Konobar koji donosi piće u ovakvim trenucima, obično ne dobija previše zahvalnosti. „Uglavnom mi nimalo nije važno šta moja majka misli o meni jer je izbegavam, ali na ovom venčanju? Nema šanse.“

„Pa onda nađi drugog pratioca“, rekla je Boni.

„Ne, neće“, odvrtila je Liza.

„O, *hvala ti*“, uzvratila je Min okrećući se od preterano kitnjastog šanka. Od tih ukrasa joj se vrtelo u glavi. Ili je to možda bilo zbog besa.

„Pa, sama si kriva za to“, rekla je Liza. „Kada bi prestala da navodiš statističke verovatnoće da ti uspe veza sa svakim muškarcem koga upoznaš i kada bi samo izašla s nekim ko te uzbuđuje, možda bi ponekad i uspela da se zabaviš.“

„Pretvorila bih se u lokvu oštećenog ega“, odvrtila je Min. „Nema ničeg lošeg u razumnim izlascima. Tako sam pronašla Dejvida.“ Prekasno je shvatila da to nije dokaz koji joj ide u prilog i zato je iskapila piće kako bi lakše podnela primedbe.

Liza je nije slušala. „Moraćemo da ti pronađemo muškarca.“ Počela je da gleda po baru, što je bilo sasvim pošteno, jer je i većina posetilaca odmeravala nju. „On ne. On ne. Ne. Ne. Ništa. Većina ovih tipova nisu za tebe.“ Potom se ispravila. „Opa. Imamo porednika.“

Boni je pratila njen pogled. „Ko? Gde?“

„Tamnokosi momak u plavom odelu. Nasred podijuma, odmah pored vrata.“

„Na sredini?“ Min je čkiljeći gledala prema podijumu iza sâm ulaz. Bio je dovoljno širok za niz lažnih stolova za poker, a za jednim su četiri muškarca razgovarala s brinetom u crvenom. Jedan od četvorice bio je Dejvid, koji se sada naslanjao

preko ograde od kovanog gvožđa. Podijum je bio samo nekoliko centimetara viši od ostatka prostorije, ali zahvaljujući Dejvidu, izgledao je poput balkona. Verovatno mu je bila potrebna sva raspoloživa samokontrola kako ne bi počeo da maše u stilu neke kraljice. „To je Dejvid“, rekla je Min okrećući se. „I neka brineta. O, bože, već je s nekom drugom.“ *Odmah odlazi odavde*, tiho je rekla brineti.

„Zaboravi brinetu“, dodala je Liza. „Pogledaj momka u sredini. Sačekaj malo, uskoro će se opet okrenuti ka nama. Čini se da mu Dejvid nije zanimljiv.“

Min je opet začkiljila i pogledala prema ulazu. Momak u plavom odelu bio je viši od Dejvida, kosa mu je bila tamnija i gušća, ali što se tiče svega ostalog, ovako s leđa, moglo se reći da je Dejvid Drugi. „Taj film sam već odgledala“, odvrtila je Min i okrenula se.

Tamne oči, istaknute jagodice, klasična brada, široka ramena, kao isklesana. Sve je to delovalo neusiljeno dok je gledao unakolo ignorišući Dejvida, koji jeste izgledao pomalo usiljeno.

Min je zadržala dah dok joj je svaki atom u telu oživljavao i zatim šapnuo: *Ovaj*.

Potom se okrenula pre nego što je iko mogao da primeti njena usta razjapljena od zadivljenosti. Nije on pravi, govorio joj je njen DNK tražeći otmenog donatora sperme. Svaka žena sa ovulacijom u ovom baru sigurno je pogledala u njega i pomislila: *Ovaj*. Pa, biologija nije sudbina. Količina štete koju bi neko tako predivan mogao da prouzrokuje ženi poput nje bila je prevelika da bi se mogla shvatiti. Uzela je još jedno piće, razmislila i rekla: „Lep je.“

„Ne“, rekla je Liza. „O tome se radi. On *nije* lep. Dejvid je lep. *Ovaj* momak izgleda odraslo.“

„U redu, onda je pun testosterona“, odvrtila je Min.

„Ne, to je tip s njegove desne strane“, reče Liza. „Onaj s glavom poput metka. Kladim se da mnogo priča o sportu i udara ljude po leđima. Ovaj u plavom odelu izgleda civilizovano. Kaži joj, Boni.“

„Ja se ne slažem“, rekla je Boni sa zavodljivim izrazom lica i namrštila se. „Poznajem ga.“

„U biblijskom smislu?“, upitala je Liza.

„Ne. Zabavljao se s mojom rođakom Vendi. Ali...“

„Onda je sve u redu“, rekla je Liza.

„... on je veliki igrač“, dodala je Boni. „Sudeći po onome što mi je Vendi ispričala, općini ženu, provede s njom dva meseca, a onda je ostavi i ode dalje. A da ona nikad nije ni pomislila da bi to moglo da joj se dogodi.“

„Zver“, odvrtila je Liza ironično. „Znaš, muškarcima je dopušteno da ostave ženu s kojom izlaze.“

„Pa, on ih natera da ga zavole i onda ih ostavi“, rekla je Boni. „To jeste zverski.“

„Kao Dejvid“, dodala je Min i njeno nagonsko nepoverenje prema momku u plavom odelu se potvrdilo.

Liza je uzdahnula. „O, kao da si ti volela Dejvida.“

„Pokušavala sam“, planula je Min.

Liza je odmahнула glavom. „Dobro, ovo nije nimalo važno. Ti ionako samo želiš pratioca za venčanje. Ako je zveri potrebno dva meseca da te ostavi, bezbedna si. Zato jednostavno idi tamo...“

„Ne.“ Min je svima okrenula leđa kako bi se usredsredila na crno-bele plakate iznad šanka: Pol Njumen igra bilijar u *Hazarderu*, Marlon Brando baca kocke u *Momcima i lutkicama*, V. K. Filds se mršti gledajući karte u *Ptičici*. Gde su žene kockari? Kao da biti žena nije samo po sebi veliki rizik. Dvadeset osam posto žena žrtava ubili su muževi ili ljubavnici.

Kada malo bolje razmisli o tome, verovatno je to razlog zašto nema mnogo žena kockara. Život s muškarcem je sâm po sebi kockanje. Borila se s potrebom da se okrene i pogleda tu zver na podijumu. Zaista, pametno bi bilo da prestane da izlazi i da nabavi mačku.

„Znaš da neće otići da razgovara s njim“, govorila je Boni Lizi. „Statistički govoreći, mali su izgledi za izvestan ishod.“

„Zajebi to.“ Liza je gurnula Min i pljusnula joj koka-kolu u čašu.

„Zamisli svoju majku kad bi ovako nešto dovela na venčanje. Možda bi ti dozvolila da normalno jedeš?“ Pogledala je u Boni. „Kako se zove?“

„Kalvin Morisi“, odvrtila je Boni. „Vendi je kupovala časopise o venčanjima kad ju je ostavio. Već je bila počela da piše na listovima papira *Vendi Su Morisi*.“

Liza se zgranula. „Verovatno je zato i otišao.“

„Kalvin Morisi.“ Min se opet okrenula kako bi ga pogledala.

„Priđi im“, rekla je Liza bockajući je dugačkim noktom, „i kaži Dejvidu da se nadaš da će mu se osip ubrzo povući. Onda se predstavi zveri, nasmeši se i ne pominji statistike.“

„To bi bilo površno“, primetila je Min. „Imam trideset tri godine. Zrela sam. Nimalo me nije briga što neću imati pratioca za venčanje svoje sestre. Ja zaslužujem nešto bolje.“ Pomislila je na majčino lice kada bude čula vest da više nije s Dejvidom. *Ne, nisam.*

„Ne, nisi“, odvrtila je Liza. „Samo si prevelika kukavica da bi otišla tamo.“

„Valjda bi to moglo da uspe.“ Boni se namrštila i pogledala u drugom pravcu. „A onda možeš da ostaviš ti njega posle venčanja, pa neka oseti kako je to.“

„Da, mogla bi.“ Liza je zakolotala očima. „Učini to za Vendi i ostale devojke.“

Sada mu je videla profil dok je razgovarao s Dejvidom. *Momak bi trebalo da bude na kovanicama*, pomislila je. Naravno, budući da izgleda tako predivno, verovatno nikada nije izlazio s bucmastom devojkom. Barem ne bez podrugivanja. A njoj je bilo dosta podrugivanja za jedno večerje.

„Ne“, rekla je Min i ponovo se okrenula prema šanku. Zaista, mačka je bila odlična zamisao.

„Slušaj“, rekla je Liza razdraženo, „znam da si konzervativna, ali u poslednje vreme si đavolski ukočena. Zabavljanje s Dejvidom verovatno je izgledalo kao sudar s betonom. Da ne pominjem tvoj stan. Čak ti je i nameštaj zastareo.“

„Nameštaj sam nasledila od bake“, rekla je Min ukočeno.

„Tačno. Zadnjica ti je na njemu otkad si se rodila. Potrebna ti je promena. A ako sama ne napraviš tu promenu, *moraću ja da ti pomognem*.“

Min se sledila krv. „Ne.“

„Nemoj da joj pretiš“, Boni se obratila Lizi. „Promeniće se ona, odrasće. Zar nije tako, Min?“

Min je opet pogledala prema podijumu i odjednom joj se odlazak tamo učinio dobrom idejom. Mogla bi da stoji ispod one ružne ograde i da prisluškuje, a ako joj Calvin Morisi bude zvučao imalo ljubazno – ha, kakve su bile šanse za to? – mogla bi da se popne, da kaže nešto ljubazno Dejvidu, onda i da se upozna, a Liza joj neće poslati radnike u stan dok je na poslu i pobacati joj nameštaj.

„Nemoj da me teraš da učinim to umesto tebe“, rekla joj je Liza.

Stajanje za šankom u obliku velikog ruleta i durenje ništa joj ne donosi. A s obzirom na sve što je unapred saznala, ne bi mogao da je povredi. Min je ispravila ramena i duboko udahнула. „Odlazim, instruktore.“

„Da nisi spomenula 'procenat' do kraja večeri“, rekla je Liza, a Min je poravnala svoj sivi sako i u sebi se kratko pomolila da se seti neke odlične taktike pre nego što stigne do podijuma i napravi budalu od sebe. U tom slučaju samo bi pljunula na zver, gurnula Dejvida preko ograde i nabavila mačku.

„To ti je dobar plan“, rekla je samoj sebi i krenula prema podijumu.

Gore na podijumu Kal Morisi je ozbiljno razmišljao o tome da Dejvida Fiska baci preko ograde. *Trebalo je brže da se pokrenem kad sam ih video da dolaze*, pomislio je. Toni je kriv za sve.

„Znaš, ta riđokosa ima odlične noge“, kazao mu je Toni.

„Vidiš je? Kod šanka, u purpurnoj kožnoj haljini? Misliš da voli igrače bejzbola?“

„Bejzbol nisi igrao već petnaest godina.“ Kal je otpio svoje piće, preplavljen spokojem izazvanim alkoholom, koji je prekinut kada je neko s groznim muzičkim sklonostima stavio „Hound Dog“. Što se njega tiče, dva jedina nedostatka ovog bara bili su glupi dekor i činjenica da je sa džuboksa odjekivao Elvis Prisli.

„Dobro, prošlo je neko vreme otkad sam igrao, ali ona to ne zna.“ Toni je opet pogledao riđokosu. „Dajem deset dolara da će poći sa mnom. Iskoristiću svoju teoriju haosa.“

„Neću da se kladim na to“, odvratio je Kal. „Iako je to užasan metod koji bi ti smanjio šanse.“ Začkiljio je i pogledao prema šanku u obliku ruleta. Riđokosa je bila napadno odevena, što je značilo da je Tonijev tip. Pored nje je bila i sitna plavuša, živahna devojka iz snova njihovog prijatelja Rodžera. Šena je stajala iza šanka i kad su im se pogledi sreli, mahnula mu je, ali se nije nasmejala i Kal se pitao šta nije u redu, dok joj je klimao glavom.

Toni mu je spustio ruku na rame. „Pomozi mi malo, s prijateljicama je. Priđi im, pokupi njenu bucmastu prijateljicu u sivom

sakou, a Rodžer može da se nabacuje maloj plavuši. Dao bih ti nisku plavušu, ali znaš da je Rodžer lud za takvim devojkama.“

Rodžer se zainteresovao i čušnuo Kala laktom. „Šta? Koja niska plavuša?“ Zurio je prema drugoj strani bara. „Oh. Oh.“

„A koja je za mene?“, Kal je pogledao prema šanku.

„Ona u sivom.“ Toni je pokazao glavom prema šanku. „Između ridokose i sitne plavuše. Teško ti je da je primetiš jer te je ridokosa malo zaslepela. Kladim se s tobom...“

„Oh.“ Kal je začikljio i ugledao ženu srednje visine između ridokose i plavuše. Na sebi je imala nezanimljiv sivi kostim, a okruglo lice joj se mrštilo pod smeđom kosom skupljenom u punđu na vrhu glave. „Ne“, rekao je i otpio još jedan gutljaj pića.

Toni ga je udario po leđima zbog čega je počeo da se guši. „Hajde, živni malo. Nemoj mi reći da si još zagrejan za Sinti.“

„Nikad nisam bio zagrejan za Sinti.“ Kal je pogledao po gomili ljudi. „Pripazi malo na nju, hoćeš li? Nosi crveno samo kad pokušava da dobije nešto od nekoga.“

„Može to od mene da dobije“, kazao je Toni.

„Odlično.“ Kalov glas bio je vatren. „Ja ću pokupiti onu u kostimu ako se ti oženiš sa Sin.“

Toni se zamalo ugušio pićem. „Da se oženim?“

„Da“, rekao je Kal. „Ona želi da se uda. Đavolski me je iznenadila time.“ Na trenutak je pomislio na Sinti, nepopustljivu lutkicu. „Nemam pojma odakle joj ideja da smo toliko bliski.“

„Eno je.“ Rodžer je gledao preko Kalovog ramena. „Penje se.“

Kal je ustao i pokušao da se provuče pored Tonija do vrata. „Sklanjaj mi se s puta.“

Toni je ostao da sedi. „Ne možeš da odeš, ja želim ridokosu.“

„Pa priđi joj“, odvratio je Kal pokušavajući da ga zaobiđe.

„Dejvid je sa Sinti“, rekao je Rodžer, a iz glasa mu je izbijalo saosećanje.

„Kale!“, Dejvidov glas je dopirao iza Kalovog ramena. „Upravo onaj koga smo tražili.“ Zvučao je besno, ali kada se Kal okrenuo, Dejvid se nasmejao.

Nevolja, pomislio je Kal i nasmejao mu se sa istom lažnom iskrenošću. „Dejvide. Sinti. Drago mi je što vas vidim.“

„Zdravo, Kale.“ Sinti mu se nasmešila, a njeno srcoliko lice bilo je ubistveno ljupko. „Kako si?“

„Odlično. Ne može biti bolje. I ti izgledaš odlično.“ Kal je pogledao u Dejvida kraj nje i pomislio: *Vodi je, molim te.* „Ti si pravi srećković, Dejvide.“

„Jesam li?“

„Izlaziš sa Sinti“, rekao je Kal ohrabrujućim glasom.

Sinti je uhvatila Kala za ruku. „Upravo smo naleteli jedno na drugo.“ Okrenula se od Kala i zablistala pogledavši Dejvida. „Ali drago mi je što sam ga ponovo videla.“ Pogled joj se opet zaustavio na Kalovom licu, a on joj se opet nasmešio ne pokazujući nikakve znake ljubomore, koliko god mu je bilo teško da to izvede.

Dejvid je pogledao u njeno predivno lice i trepnuo, a Kal je osetio sažaljenje prema njemu. Sinti je bila očaravajuća. Čak i iz daljine. Zapravo, iz svakog ugla, zbog čega joj je na sve odgovarao potvrdno. Kal je pogledao njeno besprekorno čvrsto telo u besprekornoj uskoj crvenoj haljinici, a zatim je uzmakao okrećući pogled, podsećajući sebe kako mu je život bez nje miran. Distanca, u tome je začkoljica.

„Naravno“, govorio je Dejvid. „Možda bismo kasnije mogli da odemo na večeru.“ Pobedonosno je pogledao Kala.

„Pa, ne dozvolite da vas uznemiravaju.“ Kal je napravio još jedan korak unazad i naleteo na ogradu.

Sinti je pustila Dejvidovu ruku i sjaj s njenog lica je nestao. „Samo ću se malo osvežiti pre nego što krenemo.“ Toni i Dejvid su posmatrali njenu savršenu zadnjicu koja se udaljavala od njih,

dok ih je Rodžer ignorisao zureći u sitnu plavušu na drugoj strani bara, a Kal je otpio još jedan poveći gutljaj pića poželevši da se nalazi negde drugde. Bilo gde. Na večeri, na primer. Možda će se zaustaviti kod *Emiliosa* i jesti u kuhinji. U njegovoj kuhinji nije bilo žena.

„I, Dejvide“, rekao je Toni. „Kako je naš seminar uticao na tebe?“

„Bio je odličan“, odvratio je Dejvid. „Mislio sam da niko ne može da nauči takve kretene novom programu, ali zasad svi u firmi rade dobro i brzo. Čak smo i...“

Nastavio je da priča, a Kal je klimao glavom razmišljajući kako je jedan od mnogih razloga što ne voli Dejvida taj što se svojim zaposlenima obraća kao kretenima. Ipak, Dejvid je svoje račune podmirivao na vreme; bilo je i mnogo gorih klijenata. A ako bude spreman da preuzme Sinti, Kal će početi da oseća toplinu prema njemu.

Dejvid je zastao u priči i pogledao prema stepeništu. „Što se tiče Sinti, mislio sam da vas dvoje...“

„Ne.“ Kal je poletno odmahnuo glavom. „Ostavila me je pre dva meseca.“

„Nije li neobično kad je situacija obrnuta?“

Dejvid je izvio obrvu, izgledao je smešno. Ali žene su svedeno izlazile s njim. Život je tajna. Baš kao i žene.

„Zar ti ne bi trebalo da budeš momak kojeg niko ne ostavlja?“, upitao je Dejvid.

„Ne“, odgovorio je Kal.

„Gubi neodoljivost“, dodao je Toni. „Našao sam mu žensku s kojom mu neće biti teško, a on ju je odbio.“

„Koju?“ upitao je Dejvid.

„Onu za šankom u sivom kostimu.“ Toni je pokazao rukom u kojoj je držao čašu i Dejvid je pogledao ka šanku, a onda u Kala, licemernije nego ikada.

„Možda stvarno gubiš neodoljivost.“ Dejvid mu se nasmešio. „Ne bi trebalo da ti bude teško nju da osvojiš. Ona nije kao Sinti.“

„Ona sasvim dobro izgleda“, kazao je Kal oprezno.

Dejvid se ubacio. „Uostalom, tebe niko ne odbija, zar ne?“

„Šta?“, upitao je Kal.

„Spreman sam da se kladim s tobom da nju ne možeš da dobiješ“, rekao je Dejvid. „U sto dolara da je nećeš povaliti.“

Kal se povukao. „Šta?“

Dejvid se nasmejao, ali kada je progovorio, u glasu mu se osećala napetost. „To je obična opklada, Kale. Vi, momci, volite da rizikujete. Viđao sam vas da se kladite na gotovo sve. Ovo čak nije ni velika opklada. Trebalo bi da je povećamo na dvesta dolara.“

U tom trenutku Kal je razmišljao da li treba da gurne Dejvida preko ograde. Toni je okrenuo leđa Dejvidu i promrmljao: „Udovolji mu“, i Kal je uzdahnuo. Sigurno postoji nešto što bi mogao da traži od Dejvida kako bi ovaj odustao. „Ona bejzbol loptica u tvojoj kancelariji“, kazao je. „Ona u posebnoj kutiji.“

„Moja bejzbol loptica *pit rouz*?“, Dejvidov glas se povisio za oktavu.

„Da, baš ta. Nju tražim.“ Kal je iskapio ostatak viskija i pogledom potražio konobaricu.

Dejvid je klimnuo glavom. „Nema šanse. Moj tata ju je uhvatio za mene daleke sedamdeset pete. Ali sviđa mi se tvoj stil, tako samo podižeš uloge.“ Primakao mu se. „Reći ću ti nešto. Poslednji seminar koji si obezbedio za nas ošteti me je za deset hiljada. Kladim se s tobom u deset hiljada gotovine u zamenu za besplatni seminar...“

Kal se naterao na osmeh. „Dejvide, samo sam se šalio...“

„Ali za toliko keša moraš da je odvedeš u krevet. Igraću pošteno. Daću ti mesec dana da je izvučeš iz tog sivog kostima.“

„Ništa lakše, prava sitnica“, rekao je Toni.

Kal se zagledao u Tonija. „Dejvide, ovo nije moja vrsta opklade.“

„Ali moja jeste“, odvratio je Dejvid natuštivši obrve, a Kal je pomislio: *Dodavola, on će insistirati na ovome, a potreban nam je za posao.*

U redu, očigledno je alkohol zamračio Dejvidu um. Ali kad se pribere, odustaje od opklade na deset hiljada, što je bila ludost, a Dejvid nikada nije pravio ludosti kad je novac u pitanju. To znači da će samo morati da ustraje dok se Dejvid ne otrezni, a onda će se pretvarati da se ništa od ovoga nije ni dogodilo. Krajičkom oka je pogledao ka šanku preko bara i bilo mu je veoma drago kada je video da je sivi kostim nestao tokom njihovog razgovora.

Kal se okrenuo ka Dejvidu i rekao mu: „Pa, učinio bih to, ali otišla je.“ *I bog te blagoslovio, devojko u sivom kostimu, što si otišla*, pomislio je i opet uzeo svoje piće.

Sve je konačno krenulo željenim tokom.

Min je išla prema drugoj strani bara govoreći sebi da ne zna šta je gore, pokušaj da razgovara sa ovim momkom ili odlazak na Dajanino venčanje bez pratnje. Kad se približila podijumu, primakla se sasvim blizu ograde hvatajući usput maglovite deliće razgovora i ne zastajući sve dok iznad glave nije začula Dejvidov glas: „Ali za toliko keša moraš da je odvedeš u krevet.“

Šta?, pomislila je Min. Tu pored vrata je bilo bučno, možda ga nije dobro čula...

„Igraću pošteno“, nastavio je Dejvid. „Daću ti mesec dana da je izvučeš iz tog sivog kostima.“

Min je pogledala u svoj sivi kostim.

„Ništa lakše, prava sitnica“, odvratio je neko Dejvidu i Min je pomislila: *Kućkin sin, svet je pun gadova zaluđenih seksom*, i prisilila se da produži kako se ne bi popela i obojicu ih ubila.

Požurila je nazad prema Lizi i Boni kipteći od besa. Tačno je znala šta je Dejvid naumio. Pretpostavio je da ona ni sa kim ne želi da spava, budući da je njega odbila. Upozorila ga je da je ne požuruje, ali umesto da je poslušao njen savet, uporno ju je pozivao da izađu.

Zato što je mislio da sa mnom može da bude siguran, shvatila je. Zato što je pogledao u nju i pomislio: *Pametna žena prekomerne težine koja me nikada neće prevariti i biće zahvalna što spavam s njom*. „Gad“, izgovorila je naglas. Trebalo bi da se kresne s Kalvinom Morisijem samo da bi se osvetila Dejvidu. Ali onda neće moći da se osveti Kalvinu Morisiju. Bože, kako je glupa. Debela i glupa, dobitna kombinacija.

„Šta je bilo?“, upitala je Liza kada se Min vratila do šanka. „Jesi li ga pitala?“

„Nisam. Čim popijete piće, spremna sam za polazak.“ Min se okrenula prema podijumu i pogledala ih, u istom trenutku kad su i oni pogledali nju.

Dejvidovo lice bilo je nadmeno, ali lice Kalvina Morisija izgledalo je kao da je upravo ugledao duha.

„Eno je“, likovao je Dejvid. „Rekao sam ti da će se vratiti. Idi i osvoji je, majstore.“

„Uh, Dejvide“, počeo je Kal smatrajući devojkicu u sivom kostimu najnižim krugom pakla.

„Opklada je opklada.“

Kal je odložio svoju praznu čašu na ogradu ubrzano razmišljajući. Devojkica u kostimu nije delovala srećno, tako da nije bilo nemoguće da će ugrabiti priliku da izađe s njom iz bara ako joj ponudi večeru. „Slušaj, Dejvide, ne kladi se u seks. Nisam nešto posebno, ali nisam ni toliko ljigav. Ako želiš da se

opkladiš u deset hiljada dolara za izlazak, prihvatam i to je sve. Ne pristajem ni na šta što bi moglo da ima budućnost.“

Dejvid je klimnuo glavom. „O, ne, kladiću se ja i u deset dolara za izlazak, dovoljno je samo da izađeš odavde s njom. Ali onih deset hiljada i dalje važi. Ako *izgubiš*...“, nasmejao se Kalu naglašavajući reč *izgubiš*, „odradićeš mi besplatni seminar.“

„Dejvide, ne mogu tako da se kladim“, odvratio je Kal promenivši taktiku. „Imam dva partnera koja...“

„Ja sam za realizaciju opklade“, rekao je Toni. „Kal nikada ne gubi.“

Kal ga je ljutito pogledao. „Pa, *Rodžer* nije za to.“

„Hej, *Rodžere*, jesi li uz nas?“, pitao je Toni, a *Rodžer* je odgovorio: „Naravno“, ne odvajajući pogled od plavuše za šankom.

„*Rodžere*“, rekao je Kal.

„Ona je najlepša mala koju sam u životu video“, rekao je *Rodžer*.

„*Rodžere*, upravo si se opkladio da mogu da odvučem ženu u krevet“, kazao je Kal vrlo strpljivo. „A sada reci Dejvidu da ne želiš da se kladiš zbog seksa u seminar vredan deset hiljada dolara.“

„Šta?“, rekao je *Rodžer* i najzad odvojio pogled od plavuše.

„Rekao sam...“, počeo je Kal.

„Zašto bi se opkladio u tako nešto?“, upitao je *Rodžer*.

„Nije sad reč o tome“, dodao je Toni. „Pitanje je, može li on to da učini?“

„Naravno“, odgovorio je *Rodžer*. „Ali...“

„Onda smo se opkladili“, primetio je Dejvid.

„Ne, nismo“, rekao je Kal.

„Misliš da ne možeš to da izvedeš?“, upitao je Dejvid. „Gubiš osvajačke sposobnosti.“

„Ovde uopšte nije reč o meni“, kazao je Kal, a onda se Sinti vratila u društvo i položila ruku na njegovu. Naslonila se na njega, a on je osetio nalet vrućine.

„Ona je tamo i čeka te“, rekao je Dejvid s napetošću u glasu.

„Ona?“ Sintijin sjaj se pomutio. „Zar se viđaš s nekim?“

O, *dođavola*, pomislio je Kal.

„Kale?“, rekao je Dejvid.

„Kale?“, rekla je Sinti.

„Obožavam ovo“, zaključio je Toni.

„Šta?“, upitao je Rodžer.

Kal je uzdahnuo. Morao je da izabere između devojke u kostimu i Sinti, između kamena i mekoće koja želi da se uda. Sklonio joj je ruku sa svoje.

„Da, viđam se s nekim. Izvinjavam se.“

Progurao se pored Sinti i Dejvida i krenuo prema šanku, poželevši im oboma najgoru moguću sudbinu ili, što je još bolje, da završe zajedno.

Min je gledala Kalvina Morisija dok se približavao stepenicama. Zver. Mislio je da bi mogao da je dobije u roku od mesec dana, da je ona tako jadna da jednostavno...

Pogled joj se usaglasio sa smerom misli i naglo se uspravila.

„Hoćeš li da nam kažeš šta se desilo?“, upitala je Liza.

„Mesec dana“, odgovorila je Min.

Šišao je niza stepenice gurajući se kroz gužvu, ne osvrćući se na izazovne žene pored kojih je prolazio.

Pošao je da je izvede.

Pretpostavimo da će mu dozvoliti.

Pretpostavimo da će ga u sledeće tri nedelje naterati da plati tako što će ga vući za nos i onda ga povesti na Dajanino venčanje. Ne bi je ostavio; morao je da bude s njom čitavih mesec

dana kako bi dobio prokletu opkladu. A ona će te tri nedelje samo morati da odbija seks, da ga odvuče na sestrino venčanje i onda da ga otkači.

Min se naslonila na šank i razmatrala tu ideju sa svih strana. I te kako je zaslužio da ga pune tri nedelje vuče za nos. Za to vreme bi mogla da se doseti kako da natera Dejvida da pati. A njena majka bi na venčanju mogla da istakne kako ona ima predivnog pratioca. To je bio plan i koliko je ona mogla da vidi, i te kako dobar plan.

Konobar se vratio i Min je rekla: „Rum i dijetalnu koka-kolu, molim. I neka bude duplo.“

„To ti je već treće piće“, istakla je Liza. „I četvrto. Pozliće ti od samih isparenja. Šta to radiš?“

„Da nije bio zao prema tebi?“, upitala je Boni. „Šta se dogodilo?“

„Nisam razgovarala s njim.“ Min je odmahнула rukom. „Odmaknite se malo od mene, hoćete li? Uskoro će doći da mi se nabacuje, a vi mi kvarite plan.“

„Nešto smo propustile“, rekla je Liza obraćajući se Boni.

„Pomeri se“, odvratila je Boni i odgurnula Lizu dalje niz šank.

Min se okrenula kada joj je konobarica donela piće, naglo trznula glavom dok je podizala čašu i iznenadila Zver, koji joj je prilazio sa strane: vrele tamne oči, savršene jagodice i usne za koje bi žena dala sve na svetu samo da ih zagrizе. Srce joj je sišlo u pete, ali nekako je uspela da se pribere.

„Imam problem“, rekao je, a glas mu je bio tih i prijatan, dovoljno dubok da bude šarmantan i dovoljno raskošan da zaustavi cirkulaciju krvi.

Tamna čokolada, pomislila je Min i bledo ga pogledala, i dalje mirno dišući. „Problem?“

„Pa, inače ulećem rečenicom: 'Zdravo, mogu li da te častim pićem?', ali ti ga već imaš.“ Nasmešio joj se dok mu je iz skupocenog odela izbijao testosteron.

„Pa, to jeste problem.“ Polako se okrenula.

„Zato sam pomislio“, nastavio je još tiše dok joj se približavao, zbog čega je srce počelo ubrzano da joj tuče, „da bismo mogli da odemo nekuda gde mogu da te častim večerom.“

Što joj se više približavao, lepše je izgledao. On je tip zavodnika – prodavca polovnih automobila, shvatila je Min pokušavajući da se pribere. Čovek nikada ne može da se dogovori u svoju korist s prodavcem polovnih automobila; oni svakodnevno prodaju automobile, a običan čovek u čitavom svom životu kupi samo nekoliko, tako da oni uvek pobeđuju. Sarkastično govoreći, gotov si pre nego što zakoračiš na njihov parking. Mogla je samo da zamisli koliko je žena ovaj muškarac u svom životu izigrao.

Osmeh mu je nestao s lica dok je očekivao njen odgovor i sada je izgledao ranjivo jer je rizikovao kad ju je pozvao da izađu. Veoma dobro je glumio ranjivost. *Zapamti*, rekla je sebi, *kućkin sin ovo radi za deset dolara*. U stvari, pokušavao je da je obradi za deset dolara. Škrtica. Odjednom joj normalno disanje nije predstavljalo nikakav problem.

„Večera?“, rekla je.

„Da.“ Nagnuo se još malo bliže. „Na nekom mirnom mestu gde možemo da porazgovaramo. Izgledaš kao osoba koja ima mnogo toga zanimljivog da ispriča. A ja sam neko ko to želi da sasluša.“

Min mu se nasmešila. „Ovo je grozan metod. Inače ti donosi dobre rezultate?“

Na trenutak se sledio, a onda je ponovo zamenio iskrenost glumom.

„Da, sve do sada.“

„Onda je tajna sigurno u tvom glasu“, kazala je Min. „Predivno izgovaraš te reči.“

„Hvala.“ Uspravio se. „Dozvoli mi da pokušam ponovo.“ Ispružio je ruku. „Ja sam Kalvin Morisi, ali prijatelji me zovu Kal.“

„Min Dobs.“ Rukovala se s njim i brzo mu pustila ruku jer nije želela da oseti toplinu njegovog dlana. „A mene bi moji prijatelji smatrali preterano odvažnom ako bih izašla iz ovog bara sa strancem.“

„Čekaj.“ Izvadio je novčanik i izvukao dvadeset dolara. „Ovo je za taksi. Ako postanem drzak, uzmi taksi.“

Liza bi prihvatila novac i onda bi ga otkačila. To bi bilo sjajno, ali Lizi nije potreban pratilac za venčanje. Šta bi još uradila Liza?

Min je uzela novčanicu iz njegove ruke. „Ako postaneš drzak, razbiću ti nos.“ Složila je dvadeset dolara, otkopčala dva gornja dugmeta na bluzi i zadenula novčanicu za svoj pamučni grudnjak tako da je iz njega virio samo mali zeleni vrh.

Podigla je pogled i videla da on gleda dole, pričekala njegov komentar, ali on se opet nasmešio. „Pošteno“, odvratio je, „hajde da jedemo“, a ona je podsetila sebe da mora da zaboravi njegova predivna usta jer je u njima imao rascepljen zmijski jezik.

„Ali prvo mi obećaj da nećeš više izvaljivati jadne fraze“, rekla je posmatrajući kako mu se vilica grči.

„Kako god želiš“, odvratio je.

Min je klimnula glavom. „Evo još jedne. Pretpostavljam da ne možeš da se odupreš tome. Ali besplatna hrana uvek je dobrodošla.“ Uzela je torbicu sa šanka. „Hajdemo.“

Odšetala je pre nego što je uspeo više išta da izgovori, a on ju je samo pratio kad je prošla pored zaprepašćene Lize i oduševljene Boni i prešla preko središnjeg dela bara do podijuma uz vrata, a poslednje što je videla kada je izlazila, bilo je Dejvidovo besno lice.

Činilo se da će veće biti *mного* bolje nego što je očekivala.